

*Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового
інституту економіки та бізнес-освіти
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 4 від 26 жовтня 2018 року)*

- С 89 Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки : матеріали V Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції молодих учених та студентів, м. Умань, 31 жовтня – 1 листопада 2018 р. : [зб. наук. тез] / МОН України, Уманський держ. пед. ун-т імені Павла Тичини, Навч.-науковий ін-т економіки та бізнес-освіти; [за ред. д. е. н., проф. О. Г. Чирви]. – Умань : Видавничо-поліграфічний центр «Візаві», 2018. – 325 с.

Збірник містить наукові тези V Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції молодих учених та студентів «Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки», яка відбулася 31 жовтня – 1 листопада 2018 р. на базі Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Матеріали відображають результати досліджень учених, викладачів, аспірантів та студентів з актуальних проблем розвитку національної економіки.

Матеріали подано в авторській редакції.

© Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини, 2018
© Автори тез, 2018

<i>Кугач М. В.</i> РІВЕНЬ ПІДГОТОВКИ ПЕРСОНАЛУ ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ВПЛИВУ НА ЯКІСТЬ ОБСЛУГОВУВАННЯ У ГОТЕЛЬНІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ	285
<i>Левченко С. В.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	287
<i>Литвин О. В.</i> ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ	290
<i>Налбатов О. О.</i> АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	292
<i>Нещадим Л. М.</i> СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ – ОСНОВА ПЕРСПЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	295
<i>Олійніченко Є. О.</i> МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ	298
<i>Поворознюк І. М.</i> ФОРМУВАННЯ ПАКЕТНИХ ПОСЛУГ В ГОТЕЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ	301
<i>Поліщук Ж. В.</i> АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	303
<i>Слатвінська Л. А., Бойко М. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТУРИСТИЧНИХ МАРШРУТІВ УМАНІ З УРАХУВАННЯМ ІНКЛЮЗИВНОЇ СКЛАДОВОЇ	306
<i>Тимчук С. В.</i> РЕГУЛЯТИВНІ ВИМОГИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ТУРОПЕРАТОРСЬКОГО ТА ТУРАГЕНТСЬКОГО БІЗНЕСУ	309
<i>Харенко В. С.</i> ІНКЛЮЗИВНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ	312
<i>Цимбалюк Ю. А.</i> РОЛЬ МАРКЕТИНГУ В ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ	313
<i>Цишек О. В.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БАЛЬНЕОЛОГІЧНОГО КУРОРТУ САТАНІВ	316
<i>Штангеева Н. І.</i> ІННОВАЦІЇ У СУЧАСНОМУ РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ	319
<i>Ямпольська К. Б.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ КОНФЕРЕНЦ-ТУРИЗМУ В ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ	323

дружніх відносин між народами, розширенні міжнаціональних контактів. Україна має значний туристичний потенціал і всі передумови для розвитку внутрішнього, в'їзного та виїзного туризму. Але він використовується недостатньо. Проте аналіз динаміки туристичного ринку України свідчить про тенденції зростання числа туристів. Розвиток туристичної галузі стримується різноманітними проблемами, рішення яких потребує державного регулювання та підтримки виконавчих органів влади.

Список використаних джерел:

1. Кожухівська Р. Б. Туризм в Україні: стан, фактори та перспектива розвитку / Р. Б. Кожухівська // Вісник Донецького національного університету, сер. Економіка і право. – 2010. – Вип.1. – С. 84 - 86.
2. Кальченко О.М. Проблеми інноваційного розвитку туристичної галузі України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/kalchenko2.htm.
3. Соловйов Д.І. Аналіз тенденцій розвитку туристичної сфери України та науково-методичні напрями вдосконалення її державного регулювання / Д. І. Соловйов // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2010. – №1(9). – С. 70 - 73.
4. Балабанов І.Т. Курс інноваційного менеджменту: підручник / І.Т. Балабанов. – К., 2000. – 301 с.
5. Державна служба статистики України. Офіційний веб-сайт. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Нещадим Л. М., к. е. н., доцент
Уманський національний університет садівництва

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ – ОСНОВА ПЕРСПЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Для системного вирішення проблем розвитку сільського зеленого туризму в Україні, як фактора покращення соціальної сфери, необхідний детальний аналіз стану матеріально-технічної бази на селі, рекреаційних комплексів та ємності територій, кваліфікаційної підготовки фахівців туристичної сфери.

Сільський зелений туризм сприяє розвитку багатьох пов'язаних з ним галузей економіки. Даний вид туризму сприятиме збереженню селянства як носія української ідентичності, культури і духовності, це додаткові можливості для популяризації української культури, поширення знань та інформації про

історичні, природні, етнографічні особливості України, що заслуговує на всіляку підтримку з боку держави [1].

Сільський зелений туризм є однією зі складових соціально-економічного відродження села. Він є багатоаспектною і багатоцільовою формою розв'язання великої кількості проблем розвитку села і задоволення потреб споживачів, зацікавлених у відпочинку й оздоровленні. Тобто, аграрний туризм є результатом взаємо-заінтересованості двох груп громадян: одні з них проявили ініціативу в освоєнні нової для них справи, інші використовують її у власних інтересах і потребах. Їхня спільна заінтересованість і співдружність сформувала нетрадиційну форму сільської зайнятості й стала винятково важливою не лише для суб'єктів з обох сторін, а й для країни в цілому. Складна структурна побудова аграрного туризму зумовлює організацію його функціонування на основі виконання ним порівняно великої кількості винятково важливих соціально-економічних функцій [2].

Україні має надзвичайно багату історико-архітектурну спадщину, культуру, самобутній побут, даровані природою мальовничі ландшафти, а також лікувально-рекреаційні ресурси. Українські села багаті індивідуальним житловим фондом та добрими і працьовитими людьми. Водночас гострою проблемою багатьох сіл є зростаючий надлишок робочої сили. Враховуючи відсутність капіталовкладень на створення нових робочих місць у сільській місцевості України, на загальнодержавному рівні більше уваги варто приділяти тим галузям, які не потребують для свого розвитку великих грошових вкладень. До таких галузей належить сільський туризм, який давно практикується в Україні [4]. У світі сільський зелений туризм розглядається як альтернатива сільському господарству за розмірами отриманих прибутків. До того ж, розвиток інфраструктури сільського туризму не вимагає таких значних капіталовкладень, як інші види туризму і може здійснюватися за рахунок коштів самих селян без додаткових інвестицій [5].

Єдина універсальна концепція сільського туризму відсутня. Загальним є лише те, що зелений туризм фактично перетворився на ефективний і перспективний сектор туріндустрії, причому не тільки в Європі, де він отримав найбільший розвиток в останні два десятиліття [3, 8].

В Україні сільський зелений туризм перебуває на стадії розвитку. Для подальшої ефективності функціонування даного виду бізнесу необхідно дотримання наступних умов:

- політична та економічна підтримка агротуризму з боку держави;
- створення ефективної мікроекономічної моделі;
- конкурентоспроможність українського туристичного продукту;

- підтримка з боку місцевих органів влади щодо розвитку сільського зеленого туризму;

- розробка та впровадження в дію державних програм з розвитку агротуризму.

Важливим фактором у розвитку зародження українського агротуристичного ринку є те, що він будується децентралізовано – практично без участі центральних структур. Це дає змогу розвивати даний вид бізнесу, враховуючи потреби та проблеми самого сільського населення [4, 5].

Україна має унікальний туристичний потенціал, спроможний забезпечити подальший розвиток національного туристичного продукту. Найважливішим завданням на цьому шляху є забезпечення формування у сфері туризму сталої державної ідеології, спрямованої на раціональне і ефективне використання природних, історико-культурних та соціально-побутових ресурсів для розвитку в'їзного і внутрішнього туризму [2, 4].

Розвиток сільського зеленого туризму в Україні зможе забезпечити збільшення реальних доходів галузі аграрного бізнесу та сільських територій за рахунок, покращити соціальне становище села. Цьому сприятимуть такі послуги сфери туризму:

- надання послуг з прийому на проживання туристів;
- облаштування туристичних маршрутів та надання екскурсійних послуг;
- транспортне обслуговування туристів;
- єгерська діяльність (полювання, аматорське та спортивне рибальство);
- надання послуг з прокату туристичного спорядження;
- виробництво та реалізація туристам екологічно чистих продуктів харчування, надання кулінарних послуг;
- реалізація товарів народних промислів;
- проведення культурно-розважальних заходів з урахуванням історико-етнографічної спадщини (анімації).

Отже, розвиток аграрного туризму спонукає до покращення благоустрою сільських садиб, вулиць, сіл загалом; стимулює розвиток місцевої соціальної інфраструктури – будівництво доріг, водо- і газогонів, очисних споруд, розв'язання проблеми утилізації сміття. До того ж, цей вплив позитивно позначається на розвитку демографічних процесів на селі, сприяє збереженню сільських населених пунктів, у тому числі й тих, що вже потрапили в категорію деградуючих або депресивних.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про туризм» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.

2. Особливості розвитку зеленого туризму в Україні (оглядова довідка за матеріалами преси). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/183838>.

3. Гетьман В. І. Екотуризм чи екологічний туризм: теорія і реальність // Рідна природа. – 2002. – № 3. – С. 24 – 29.

4. Тимчук С. В. Екологічний туризм як напрям соціально-економічного розвитку сільських територій // Вісник ТНЕУ. – № 1(11). – 2016. – С. 35-41.

5. Писаревский И. М. Предпосылки анализа уровня развития туристической сферы регионов Украины / И. М. Писаревский, Н. Б. Петрова / Електронний ресурс - [Режим доступу] : http://www.confcontact.com/2008dec/4_pisarev.php.

6. Основні тенденції та перспективи розвитку вітчизняного туризму на рубежі XX-XXI століть [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://buklib.net/books/28702/>.

Олійніченко Є. О., магістрант

Науковий керівник: к. е. н., доцент Петренко П. С.

Уманський державний педагогічний Університет Імені Павла Тичини

МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Регіональний туризм є одним з перспективних напрямів діяльності. Його значення полягає в тому, що, по-перше, це сфера швидкого обігу капіталу при відносно невеликих капіталовкладеннях; по-друге, це ефективний засіб модернізації інфраструктури і, по-третє, можливість створення нових робочих місць як в державній, так і в регіональній економіці.

Розвиток туристичного бізнесу регіону буде сприяти створенню спеціальних малих і середніх підприємств, а також активізувати і стимулювати роботу цілої мережі галузей народного господарства : будівництва, торгівлі, сільського господарства, виробництва товарів народного споживання, транспорту і зв'язку, формуванню сучасної кадрової політики і поетапному виходу регіонального туристичного бізнесу як на загальнодержавний, так і на світовий рівень туристичних послуг.

Розвитку туристичного бізнесу сприяє формування компетенцій і умінь майбутніх фахівців у сфері туризму. Компетентнісний підхід, безумовно, буде переважати, оскільки прагматизм сучасної економіки очевидний, і він буде

роботи, виділяємо такі інновації туристичних маршрутів Умані з урахуванням інклюзивної складової, які необхідно реалізовувати: використання цифрових досягнень; використання технологічних розробок; штучний інтелект; цифрові платформи; раціоналізація використання ресурсів з метою зростання сталого розвитку місцевих громад.

Список використаних джерел:

1. Туристичний_маршрут. Електронний ресурс [Режим доступу]: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
2. Стратегія розвитку Черкаської області на період до 2020 року. Електронний ресурс [Режим доступу]: http://www.ck-oda.gov.ua/docs/2015/strategy_2020.pdf
3. Слатвінська Л. А. Організація екскурсійної діяльності: економічний вектор /Л. А. Слатвінська // Ефективна економіка. – 2017. – № 5 [Електронний ресурс] Режим доступу до журналу:<http://www.economy.nayka.com.ua>
4. Message on world Tourism Day from UNWTO Електронний ресурс [Режим доступу]: <http://wtd.unwto.org/content/wtd-2018-messages>

Тимчук С. В., к. е. н., доцент
Уманський національний університет садівництва

РЕГУЛЯТИВНІ ВИМОГИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ТУРОПЕРАТОРСЬКОГО ТА ТУРАГЕНТСЬКОГО БІЗНЕСУ

Закон «Про підприємства в Україні» регламентує діяльність різних видів підприємств, визначає види та організаційні форми, правила діяльності, створює однакові правові умови незалежно від форми власності й системи господарювання, забезпечує самостійність підприємств, фіксує їхні права та відповідальність, регулює відносини з іншими суб'єктами господарювання і державою [1].

Окремі аспекти обліку та контролю діяльності суб'єктів господарювання у сфері туризму розглядали Ж. А. Богданова, О. М. Гончаренко, Т. С. Осадча, О. В. Сметанко, І. М. Пожарицька. Однак питання регулювання діяльності юридичних суб'єктів туристичного ринку залишаються мало дослідженими.

Процедура створення туристичного підприємства як юридичної особи передбачає багато етапів, при цьому необхідно зауважити, що останнім часом створення і реєстрація має тенденцію до спрощення.

Найважливішими елементами створення туристичного підприємства є:
- вибір організаційно-правової форми;

- протокол намірів учасників (засновників);
- розробка проектів установчих документів;
- проведення установчих зборів;
- підготовка установчих документів для реєстрації;
- правова реєстрація підприємства;
- постановка на облік та реєстрація в податкових, статистичних органах, Пенсійному фонді, Фонді соціального страхування та інших установах [2].

Наступні організаційні процедури, пов'язані з відкриттям рахунків у банківських установах, виготовлення печатки, штампу, фірмових бланків.

Вибір організаційно-правової форми господарського товариства проводиться учасниками (засновниками) у відповідності із законодавством України.

Найбільш гнучкою формою для малого туристичного бізнесу є товариство з обмеженою відповідальністю (ТзОВ). Воно може бути засноване однією або декількома особами, а статутний фонд такого товариства поділений на частини, розмір яких визначається засновницькими документами. При цьому учасники товариства не відповідають по його зобов'язаннях, а несуть відповідальність, пов'язану з діяльністю товариства в межах їхніх внесків іншою організаційно-правовою формою туристичного бізнесу є товариство з повною відповідальністю, в якому всі учасники несуть солідарну відповідальність за зобов'язання підприємства всім своїм майном [2].

Туристичний бізнес на основі значних початкових інвестицій доцільно реалізовувати у формі акціонерного товариства, які бувають двох видів: відкритого типу, акції якого розповсюджуються через відкриту передплату та купівлю-продаж на фондових біржах, і закритого типу, акції якого можуть поширюватися лише між його засновниками.

Акціонерна форма господарювання має істотні переваги: фінансові – створює механізм оперативної мобілізації великих за розміром інвестицій і регулярного одержання доходу у формі дивідендів на акції; економічні – акціонерний капітал сприяє встановленню гнучкої системи виробничо-господарських зв'язків, опосередкованих перехресним або ланцюговим володінням акціями; соціальні – акціонування є важливою формою перетворення найманих працівників на власників певної частки майна підприємства [3].

Важливим етапом створення туристичного підприємства є розробка проектів установчих документів у відповідності з обраною організаційно-правовою формою. Так, для товариства з обмеженою відповідальністю засновницькими документами є: установчий договір, підписаний його засновниками (учасниками) та статут, прийнятий загальними зборами

засновників. Якщо засновником товариства є одна особа – установчий договір не укладається.

В установчому договорі перераховуються всі засновники, їх реквізити, розмір статутного капіталу, його розподіл по частках, перелік майна, яке вноситься засновниками в статутний фонд, його оцінка та ін.

Вимоги до установчих документів товариства з повною відповідальністю аналогічні, за винятком специфіки солідарної відповідальності по зобов'язаннях, обумовлених попередньо.

Установчими документами акціонерного товариства є статут, в який додатково до вищесказаного заносять порядок розподілу статутного капіталу на акції, їх номінал, види та ін. Крім цього, додатково вводяться розділи «Права і обов'язки акціонерів», «Дивіденди», «Порядок ведення реєстру акцій». У відкритому акціонерному товаристві додатково вводиться розділ «Порядок емісії акцій». Особливо важливий для всіх форм господарських товариств вибір розміру статутного фонду і частки в ньому кожного учасника.

Правова реєстрація підприємства проводиться виконавчими комітетами міських та районних рад або вповноваженими органами. Реєстрація відбулася, якщо відповідний запис внесений в Державний реєстр, а підприємству видане свідоцтво про реєстрацію відповідної форми.

Після цього настає процедура взяття на облік в органах статистики, податковій адміністрації, Пенсійному фонді, Фонді соціального страхування та ін.

Наступним організаційним заходом є відкриття розрахункових рахунків у банківській установі. Це вільний вибір банку, але зручніше, щоб він був розташований в районі, де знаходиться це підприємство.

Обравши туристичну діяльність як основний вид, необхідно розв'язати ще дві проблеми:

1. Вибрати супутні види діяльності, тобто диверсифікувати основу туристичного бізнесу для зниження фінансових ризиків у зв'язку з тим, що туризм достатньо чутливий до цілого ряду факторів: політичних, економічних, інфраструктурних та ін.

2. Бажано вибрати такі види основної та додаткової діяльності, які були б пріоритетними на тривалий період [2].

Якщо майбутня основна діяльність пов'язана тільки з реалізацією внутрішніх турів, то необхідно визначити район прийому-відправки туристів. Якщо підприємство буде займатись міжнародним туризмом, то мають бути вибрані ті країни і регіони, де буде реалізований та спожитий туристичний продукт.

Проведення туроператорської та турагентської діяльності в Україні має відповідати нормативним вимогам прописаним у законодавчих актах. Дотримання процедури створення, реєстрації та функціонування є важливим елементом успішної роботи на ринку туристичних послуг України.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про підприємства в Україні» № 888-12 від 27.03.91 (ВВР 1991, № 24, ст. 273).
2. Кіптенко В.К. Менеджмент туризму: підручник / В. К. Кіптенко. – К.: Знання, 2010. – 502 с.
3. Туроперейтинг / С.В.Тимчук, Л.М.Нещадим, Д.В.Нагернюк/ ВПЦ «Візаві», Умань, 2018. 320 с.

Харенко В. С., магістр

Науковий керівник: д. е. н., професор Басюк Д. І.

Національний університет харчових технологій

ІНКЛЮЗИВНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ

Інклюзивний туризм – це вид рекреаційного туризму, який розрахований на людей з обмеженими фізичними можливостями. В Україні подорожі для цієї категорії людей залишаються тільки мріями через відсутність належної туристичної інфраструктури.

Інклюзивний туризм в Україні недостатньо розвинений, хоча його роль для людей з обмеженими можливостями – безцінна. Зазвичай дана категорія населення, через несприйняття їх суспільством, схильна до депресій, а подорожуючи, людина може відволіктися від існуючих проблем, шляхом отримання нових яскравих вражень; знайти нових друзів, що в свою чергу, сприяє соціалізації та покращенню взаєморозуміння у соціумі.

Найважливіше значення туризму для людей, що змушені вести осілий спосіб життя – це визволення їх з певної ізоляції, нав'язаної стереотипами. Люди з обмеженими можливостями повинні відчувати себе повноцінними і активними членами суспільства, які можуть вільно подорожувати та насолоджуватись красотою цього світу.

Найбільш прогресивним містом в Україні, у сенсі розвитку інклюзивного туризму, є місто Львів. Там діє організація, яка об'єднує людей з обмеженими можливостями з метою туризму – «Зелений Хрест». В основі діяльності організації – програми соціальної адаптації осіб з особливими потребами за допомогою екскурсійного, спортивного, пізнавального та сільського туризму.

В інших регіонах України інклюзивний туризм слаборозвинений, тому необхідно виправляти ситуацію, яка склалася, а саме: створювати відповідну